

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Čakovcu
Ruđera Boškovića 18
40000 Čakovec

Poslovni broj: Povrv-54/2025-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Čakovcu, po sutkinji Valentini Varga Gombar, a na prijedlog sudskog savjetnika Emanuela Melnjaka, u pravnoj stvari tužitelja MEDIMURSKE VODE d.o.o., OIB 81394716246, Čakovec, Ulica Matice hrvatske 10, protiv tuženika CHAKY d.o.o., OIB 43060974064, Pavleka Miškine 52, Strahoninec, zastupanog po punomoćniku Domagoju Štefanu, odvjetniku u Čakovcu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 9. lipnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Gorana Holcingera, te direktora tuženika Marinka Patafte uz punomoćnika Domagoja Štefana, odvjetnika u Čakovcu, 23. srpnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e:

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Sandre Marodi iz Čakovca, Matice hrvatske 14, broj javnobilježničkog predmeta UPP/OS-Ovrv-164/2024, sudski predmet Ovrv-6664/2024, od dana 15. siječnja 2025. u kojem se nalaže tuženiku CHAKY d.o.o., OIB 43060974064, M. P. Miškine 52, 40000 Strahoninec, da tužitelju Međimurske vode d.o.o., OIB 81394716246, Ulica Matice hrvatske 10, 40000 Čakovec, na temelju vjerodostojne isprave i to: izvadak iz poslovnih knjiga, 100324, namiri tražbinu u iznosu od 50,71 EUR (pedeset eura i sedamdesetjedan cent) uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od 50,71 EUR od 16. studenog 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana, na račun tužitelja IBAN HR3124020061100029522, model HR00, s pozivom na broj 100324, sve u roku 15 dana.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Marodi Sandre iz Čakovca, Matice hrvatske 14, broj javnobilježničkog predmeta UPP/OS-Ovrv-164/2024, sudski predmet Ovrv-6664/2024,

od dana 15. siječnja 2025. u kojem se nalaže tuženiku CHAKY d.o.o., OIB 43060974064, M. P. Miškine 52, 40000 Strahoninec, da tužitelju Međimurske vode d.o.o., OIB 81394716246, Ulica Matice hrvatske 10, 40000 Čakovec, na temelju vjerodostojne isprave i to: izvadak iz poslovnih knjiga, 100324, namiri tražbinu u iznosu od 1.924,25 EUR (tisućudevetstodvadesetčetiri eura i dvadesetpet centi) uvećanu za zakonske zatezne kamate koje teku na iznos od 1.924,25 EUR od 16. travnja 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 29. prosinca 2023. određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi, zajedno s odmjerenim troškovima postupka u iznosu od 25,00 EUR (dvadesetpet eura) uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

III. Nalaže se tužitelju Međimurske vode d.o.o., OIB 81394716246, Ulica Matice hrvatske 10, 40000 Čakovec platiti tuženiku CHAKY d.o.o., OIB: 43060974064, M. P. Miškine 52, 40000 Strahoninec trošak parničnog postupka u visini 1.283,18 EUR (tisućudvjestoosamdesettri eura i osamnaest centi) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. srpnja 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana, dok se u preostalom iznosu od 125,00 EUR (stodvadesetpet eura) zahtjev tuženika za naknadu troškova odbija.

Obrazloženje

1. Ovrhovoditelj Međimurske vode d.o.o. je na temelju vjerodostojne isprave - Izvadak iz poslovnih knjiga 100324 od 28. studenog 2024. podnio prijedlog za ovrhu protiv ovršenika CHAKY d.o.o. radi naplate tražbine za utrošenu vodu u iznosu od 1.974,96 EUR zajedno s zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeca svakog pojedinog iznosa pa do isplate kako je to navedeno u izreci presude, kao i naknadu troškova ovršnog postupka u iznosu od 25,00 EUR zajedno s zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate.

2. Javni bilježnik Sandra Marodi iz Čakovca je dana 15. siječnja 2025. donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. Ovr-6664/2024 (dalje u tekstu: rješenje o ovrsi), kojim je određena predložena ovrha te je ovrhovoditelju određen trošak ovršnog postupka u iznosu od 25,00 EUR.

3. Protiv navedenog rješenja o ovrsi ovršenik je pravovremeno dana 4. veljače 2025. podnio prigovor kojim u cijelosti osporava rješenje o ovrsi, kako u osnovi tako i u visini. Navodi da ne duguje iznos od 1.974,96 EUR niti pripadajuće zatezne kamate i troškove postupka. Smatra da potraživanje ovrhovoditelja nije osnovano te osporava zakonitost i način obračuna kamata, kao i postojanje zakonskih uvjeta za donošenje rješenja o ovrsi. Ističe da iz otvorenih stavaka nije razvidno na što se dug odnosi, odnosno nisu navedeni predmet, opseg, vrsta i razdoblje obveze, što smatra protivnim članku 31. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24; dalje u tekstu: OZ). Također navodi da dokumentacija ne sadrži sve zakonom propisane podatke, uključujući OIB ovrhovoditelja te podatke o ovlaštenoj osobi koja je isprave potpisala, zbog čega smatra da otvorene stavke ne predstavljaju vjerodostojnu ispravu podobnu za ovrhu. Dodatno ističe da ovrhovoditelj nije obrazložio visinu svoje tražbine te predlaže da sud stavi izvan snage rješenje o ovrsi u pobijanom dijelu, ukine provedene radnje i postupak nastavi kao povodom prigovora protiv platnog naloga, odnosno da odbije ovrhovoditelja s njegovim zahtjevom za isplatu.

4. Općinski sud u Čakovcu je rješenjem posl. br. Povrv-54/2025-6 od 18. prosinca 2025. stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je postupak po pravomoćnosti navedenog rješenja nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

5. U nastavku postupka, ovrhovoditelj, sada tužitelj je u podnesku od 17. veljače 2026. naveo da u cijelosti smatra prigovor tuženika neosnovanim i paušalnim te ističe da izvadak iz poslovnih knjiga (otvorene stavke) predstavlja vjerodostojnu ispravu sukladno čl. 31. OZ-a da sadrži sve zakonom propisane elemente, uključujući vjerovnika i dužnika, predmet, vrstu, opseg i vrijeme dospelosti tražbine. Pojašnjava da se potraživanje odnosi na isporučene vodne usluge za korisnička mjesta u Nedelišću, J.Š. Slavenskog 47 i Varaždinska 13 za razdoblja ožujak 2023. i listopad 2024. te da ukupna tražbina iznosi 1.974,96 EUR, pri čemu je obračun izvršen na temelju očitavanja vodomjera i mjesečnih obračunskih razdoblja sukladno Općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Navodi da je za račun iz ožujka 2023. utvrđena povećana potrošnja zbog kvara na internim instalacijama tuženika, nakon čega je provedena kontrola i djelomična korekcija računa po povjerenstvu za reklamacije, dok je preostali iznos ostao za naplatu, a za račun iz listopada 2024. navodi da je samo djelomično plaćen. Tužitelj također ističe da je tuženik reklamirao dugovanje, koja je reklamacija razmotrena i djelomično uvažena. Nakon toga tuženik je bio pozivan na mirno rješenje spora i sklapanje nagodbe, no na isto se nije odazvao niti je podmirio dug. Zaključno, tužitelj smatra da je potraživanje u cijelosti osnovano, dok je prigovor tuženika neargumentiran i usmjeren na izbjegavanje plaćanja, slijedom čega predlaže da sud održi na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi i obveže tuženika na isplatu glavnice, kamata i troškova postupka.

6. Podneskom od 20. ožujka 2026. ovršenik sada tuženik je osporio navode tužitelja iz očitovanja od 17. veljače 2026. te prije svega dovodi u pitanje pravilnost i redovitost

očitanja vodomjera koji se nalazi na adresi Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47, ističući da tužitelj nije redovno vršio očitavanja kako tvrdi, što, prema tuženiku, proizlazi i iz samog zapisnika o kontrolnom očitavanju vodomjera koji je tužitelj priložio. Navodi da mu tužitelj nikada nije ukazao na navodni problem zaglavljenog poklopca niti ga obavijestio o nepravilnostima, dok su mu raniji računi redovito ispostavljeni s iskazom potrošnje od 0 m³ i uredno plaćani, pri čemu posebno ističe da na predmetnom priključku nije primijećeno nikakvo curenje niti se isti koristio. Tuženik nadalje osporava tvrdnju tužitelja o utvrđenom kvaru na internim instalacijama, navodeći da iz priloženog zapisnika nije razvidno kakav je kvar utvrđen, na koji način niti na kojem mjestu je navodno došlo do curenja vode. Zaključno, smatra da je iskazana potrošnja od 2224 m³ u tako kratkom razdoblju neživotna i nelogična, zbog čega u cijelosti osporava osnovu i visinu potraživanja te predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva uz naknadu troškova postupka.

7. Tužitelj u podnesku od 9. travnja 2026. osporava navode tuženika iz podneska od 20. ožujka 2026. te ih u cijelosti smatra neosnovanima, paušalnima i nedokazanima, ističući da tuženik iznosi vlastita navodna saznanja bez ikakvih dokaza te da iste nije isticao ranije u prigovoru na rješenje o ovrsi, iako su mu bila poznata. Tužitelj ponovno naglašava da je očitavanje vodomjera na adresi Nedelišće, J. Š. Slavenskog 47 dana 16. ožujka 2023. provedeno u skladu s praksom, a da je prethodno očitavanje bilo onemogućeno zbog zaglavljenog i asfaltiranog vodomjernog okna, što je dokumentirano fotografijama i zabilješkama čitača. Pojašnjava da se radi o dvama vodomjerima na različitim lokacijama i različite namjene (redoviti i protupožarni), koji su redovito očitavani ili procjenjivani, te da je tuženik bio upozoren na potrebu osiguravanja dostupnosti vodomjera, što nije učinio. Tužitelj dodatno navodi da su obračuni izvršeni sukladno Općim uvjetima isporuke vodnih usluga, pri čemu se cijena sastoji od fiksnog i varijabilnog dijela, a da je do spornog obračuna varijabilnog dijela došlo upravo zbog evidentirane potrošnje izmjerene vodomjerom, dok je do tada tuženik plaćao samo fiksni dio. Također se poziva na relevantne odredbe Općih uvjeta kojima je propisan način mjerenja, obračuna i obveza korisnika da omogućiti očitavanje vodomjera. Zaključno, tužitelj ustraje da je njegovo potraživanje u cijelosti osnovano, dok su navodi tuženika usmjereni isključivo na izbjegavanje plaćanja te predlaže da sud u cijelosti održi na snazi platni nalog i obveže tuženika na isplatu glavnice, kamata i troškova postupka.

8. Tuženik u podnesku 11. svibnja 2026. navodi da ostaje kod svih dosadašnjih navoda i dokaza te ponovno osporava tvrdnje tužitelja o redovitom očitavanju vodomjera na adresi J. Š. Slavenskog 47, ističući da od 2019. do spornog očitavanja 2023. takva očitavanja nisu uredno vršena. Smatra nelogičnim tvrdnje tužitelja o zaglavljenom poklopcu vodomjernog okna jer je tužitelj ipak izvršio očitavanje u ožujku 2023., iz čega zaključuje da je pristup vodomjeru bio moguć i da redovitog obilaženja nije bilo. Navodi i da su oba vodomjera na istoj lokaciji i u istom dvorištu, čime dodatno osporava navode tužitelja, te prilaže fotografije kao dokaz. Zaključno, osporava i primjenu Općih uvjeta, navodeći da nije jasno koje se odredbe primjenjuju s obzirom na to da se očitavanje odnosi na 2023., a novi uvjeti su doneseni 2024.

9. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u spis Ovr-6664/24, račun broj 04780-Obr-1/1 za vodne usluge za mjesec 03/23 na listu 49 do 50 spisa, storno račun 06828-Obr-1/1 za vodne usluge za mjesec 3/23 na listu 51 spisa, račun broj 17266-Obr-1/1

za vodne usluge za mjesec 10/24 na listu 52 do 53 spisa, email prepisku između tužitelja i tuženika na listu 54 do 56 spisa, popis neupisanih stavki od 15.11.2024. godine na listu 57, popis neupisanih stavki od 19. rujna 2024. godine na listu 58 spisa, poziv na plaćanje dugovanja od 21.11.2023. godine na listu 59, dostavnicu na listu 60 spisa, poziv na sklapanje nagodbe od 16.7.2024. godine na listu 61, dostavnicu na listu 62, opće uvjete isporuke vodnih usluga od 28. prosinca 2020. godine na listu 63 do 97 spisa, uvid u pregled cijena vodnih usluga na listu 98, zapisnik o kontrolnom očitavanju vodomjera na listu 99 spisa, uvid u zamolbu za smanjenjem računa zbog nekontroliranog istjecanja vode list 100, zamolbu za smanjenjem računa za vodne od 19.5.2023. godine na listu 101 spisa, otvorene stavke potrošača od 18. veljače 2026. godine na listu 102 spisa, račun broj 03064-Obr-11 za vodne usluge za mjesec 2/23 na listu 107 do 108 spisa, uvid u izvod iz katastarskog plana od 9.4.2026. godine na listu 115 do 116 spisa, fotografiju šahta na listu 117 spisa, listu potrošnje od 9.4.2026. na listu 118 do 119 spisa, fotografije dvorišta na listu 124 do 126 spisa, presliku evidencije – pregled očitavanja vodomjera na listu 131 do 132 spisa, fotografiju vodomjera na listu 132, računi za vodne usluge za 2021. i 2022. godinu na listovima 133 do 180 spisa te je saslušan zz. tuženika u svrhu dokazivanja.

10. Ocjenjujući provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, dalje u tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

11. Predmet spora jest osnovanost tužiteljeve tražbine za vodne usluge obračunate temeljem očitavanja vodomjera za obračunsko razdoblje ožujak 2023. u iznosu od 1.924,25 EUR te listopad 2024. u iznosu od 50,71 EUR.

12. Nesporna je činjenica da je tuženik vlasnik nekretnine koja se vodi na adresama Nedelišće, J. Š. Slavenskog 47 i Nedelišće, Varaždinska 13, da je korisnik vodne usluge tužitelja te da se na istoj nekretnini nalaze dva obračunska mjesta. Isto tako, nije sporno da se potraživanje tužitelja odnosi na dva neplaćena računa za pružene vodne usluge i to račun br. 04780-OBR-1/1 koji se odnosi na mjesec ožujak 2023. s dospijecem 15. travnja 2023. te drugi račun br. 17266-OBR-1/1 koji se odnosi na mjesec listopad 2024. s dospijecem 15. studenog 2024. te da su na računima iskazane posebne stavke za potrošno mjesto koje se nalazi na adresi Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 te posebno koje se nalazi na adresi Nedelišće, Varaždinska 13. Među strankama nije sporno niti da je tuženik u odnosu na povećanu potrošnju vode i visinu ispostavljenog računa br. 04780-OBR-1/1 za mjesec ožujak 2023. podnio prigovor dana 17. travnja 2023. te da je tužitelj nakon prvotnog obračuna za račun br. 04780-OBR-1/1 za mjesec ožujak 2023. izvršio značajno umanjenje računa temeljem reklamacije tuženika.

13. Sporno je postoji li uopće dug u utuženom iznosu, je li obračun pravilno izvršen, je li tužitelj dokazao način na koji je utvrđena konačna tražbina, snosi li tuženik odgovornost za utvrđenu povećanu potrošnju.

14. Sukladno članku 219. ZPP-a teret dokazivanja činjenica iz kojih proizlazi osnovanost tražbine bio je na tužitelju.

15. Uvidom u vjerodostojnu ispravu na temelju koje je ovrhovoditelj pokrenuo ovrhu, tj. u izvadak iz poslovnih knjiga 100324 od dana 28. studenog 2024. koji se odnosi na period od 1. siječnja 2024. do 28. studenog 2024. sud je ponajprije utvrdio da isti sukladno čl. 31. OZ-a sadrži naznaku vjerovnika i dužnika, brojeve računa, dospjele iznose nepodmirenih glavnica po tim računima te datume dospeljeća svake od pojedinih tražbina. Nadalje, utvrdio je i kako postoji dugovanje s osnova dvije otvorene stavke koje ukupno iznose 1.974,96 EUR, od toga jedna stavka iznosi 1.924,25 EUR, dok druga iznosi 50,71 EUR.

16. Iz računa br. 04780-OBR-1/1 za vodne usluge za mjesec 3/2023 od 15. travnja 2023. razvidno je kako se isti račun odnosi na dva potrošna mjesta, od toga za potrošno mjesto Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 početno stanje iznosi 0 m3 završno stanje iznosi 2224 m3, dok ukupan iznos te stavke iznosi 5.530,52 EUR, a za potrošno mjesto Nedelišće, Varaždinska 13 početno stanje 701 m3, završno stanje 712 m3, dok ukupan iznos te stavke iznosi 38,07 EUR. Fiksni dio cijene vodnih usluga iznosi za svako potrošno mjesto svaki po 10,77 EUR. Ukupan iznos računa s PDV-om iznosi 6.114,35 EUR.

17. Sud prihvaća da računi i otvorene stavke predstavljaju vjerodostojne knjigovodstvene isprave iz kojih proizlazi da je tužitelj evidentirao predmetno potraživanje u svojim poslovnim knjigama. Međutim, radi se o privatnim ispravama koje same po sebi ne predstavljaju dokaz da je količina vode navedena u računu stvarno isporučena korisniku niti da je obračun pravilno izvršen. One dokazuju postojanje knjigovodstvenog evidentiranja tražbine, ali ne i njezin stvarni nastanak u slučaju kada je upravo ta činjenica među strankama sporna.

18. Iz storno račun br. 06828-OBR-1/1 za vodne usluge mjesec 3/2023 od 18. svibnja 2023. proizlazi da je za potrošno mjesto Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 stornirana potrošnja vode u 1112 m3, ukupna odvodnja u 2224 m3 te ukupno pročišćavanje u 2224 m3. Račun je umanjen za ukupan iznos od 4.138,88 EUR. Međutim, budući da tužitelj nije objasnio metodologiju prema kojoj je izvršeno umanjenje niti dostavio odluku nadležnog tijela ili drugi akt koji bi opravdao iznos preostalog potraživanja, sud je zaključio da ovaj dokaz ne potvrđuje osnovanost niti visinu utužene tražbine.

19. Iz računa br. 17266-OBR-1/1 za vodne usluge za mjesec 10/2024 od 31. listopada 2024. razvidno je kako se isti račun odnosi na dva potrošna mjesta, od toga za potrošno mjesto Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 početno stanje iznosi 0 m3 dok završno stanje iznosi 0 m3, dok za potrošno mjesto Nedelišće, Varaždinska 13 početno stanje 144 m3, završno stanje 157 m3. Ukupan iznos računa iznosi 58,62 EUR, od toga fiksni dio za oba mjesta iznosi 21,54 EUR (2 x 10,77 EUR), varijabilni dio za Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 iznosi 0,00 EUR, dok za Nedelišće, Varaždinska 13 iznosi 37,08 EUR. Sud je navedeni račun prihvatio kao vjerodostojan dokaz jer se odnosi na redovnu mjesečnu potrošnju na drugom obračunskom mjestu, pri čemu tuženik tijekom postupka nije iznio konkretne prigovore na njegovu osnovanost, visinu niti način obračuna.

20. Iz e-mail komunikacije između tužitelja i tuženika u razdoblju od 7. lipnja do 6. srpnja 2023. (list 54 do 56 spisa) razvidno je da tužitelj tuženiku dostavlja fotografije uz pojašnjenje da je očitavanje bilo onemogućeno te da je u ožujku kada je omogućen

pristup vodomjeru očitano 2224 m³, na što je tuženik obrazloženo prigovorio. Međutim, sama korespondencija ne predstavlja dokaz o uzroku povećane potrošnje niti potvrđuje postojanje kvara na internim instalacijama.

21. Iz popisa neupisanih stavki od 19. rujna 2024. (list 58) i 15. studenog 2024. (list 57) razvidno je knjigovodstveno stanje potraživanja tužitelja, konkretno da je tuženik dana 18. rujna 2024. izvršio uplatu u iznosu od 50,71 EUR s opisom „PL. RN. 13703-obr-1/1, te uplatu dana 14. studenog 2024. u iznosu od 7,91 EUR s opisom „ostatak rn. 17266-OBR-1/1”.

22. Iz Poziva na plaćanje dugovanja od 21. studenog 2023. jasno je kako je tužitelj pozvao tuženika da je podmiri dugovanje za mjesec ožujak 2023. u iznosu do 1.975,47 EUR najkasnije do 8. prosinac 2023. uz upozorenje da će u suprotnosti pokrenuti prisilnu naplatu. Isti je tuženik zaprimio dana 22. studenog 2023. Iz Poziva za sklapanje nagodbe od 16. srpnja 2024. jasno je da je tužitelj pozvao tuženika da se odazove na dogovor radi sklapanja nagodbe o obročnom podmirenju predmetnog dugovanja u svrhu rješavanja nastale situacije u što kraćem roku na obostrano zadovoljstvo. Isti je tuženik zaprimio dana 17. travnja 2024. Ove isprave sud je cijenio kao dokaz da je tužitelj prije pokretanja postupka pokušao ostvariti naplatu i mirno riješiti spor. Međutim, one nemaju dokaznu snagu u pogledu postojanja ili visine samog potraživanja.

23. Uvidom u Zapisnik o kontrolnom očitaniu vodomjera utvrđeno je da je djelatniku tužitelja dana 12. travnja 2023. dan nalog da izvrši kontrolu instalacija kako bi se utvrdio razlog povećane potrošnje, obzirom da vodomjer duže vrijeme nije očitavan, očitач je upisivao 0 m³, dok je 16. ožujka 2023. očitao 2224 m³. Djelatnik tužitelja je nalog zaprimio 13. travnja 2023. te da je isti dan i završio uz napomenu da se brojilo okreće (kvar iza brojila). Taj dan očitano stanje je iznosilo 2310 m³. Sud zapisnik o kontrolnom očitaniu vodomjera cijeni kao privatnu ispravu tužitelja. Iz istoga proizlazi da je prilikom kontrole utvrđeno kako se vodomjer okreće te da je uzrok povećane potrošnje kvar iza vodomjera, odnosno na internim instalacijama korisnika. Međutim, navedeni zapisnik ne sadrži opis načina na koji je kvar utvrđen, ne navodi mjesto niti vrstu kvara, niti je sastavljač zapisnika saslušan kao svjedok. Budući da navedeni zaključak nije potvrđen nijednim drugim provedenim dokazom, sud navedeni dokaz ne prihvaća kao dovoljan dokaz da je povećana potrošnja nastala uslijed kvara na internim instalacijama tuženika.

24. Iz općih odredbi Općih uvjeta isporuke vodnih usluga iz 2020. (dalje u tekstu: Opći uvjeti) proizlazi opseg njihove primjene, definicije temeljnih pojmova te opća načela koja uređuju ugovorni odnos stranaka. Istovremeno, iz prijelaznih i završnih odredbi predmetnog akta proizlaze pravila o stupanja uvjeta na snagu, prestanku važenja ranijih propisa te načinu primjene novih uvjeta na zatečene ugovorne odnose, slijedom čega je sud utvrdio važenje i mjerodavnost navedenog općeg akta na sporni pravni odnos u utvrđenom razdoblju. Sud je pojedine odredbe Općih uvjeta koje su primjenjive u konkretnom predmetu analizirao u nastavku ove presude.

25. Iz zamolbe za smanjenje računa zbog nekontroliranog istjecanja vode razvidno je da je ista zaprimljena 17. travnja 2023., da je riješena 18. svibnja 2023., da se odnosi na predmetni račun iz ožujka 2023., da je prosječna potrošnja u zadnja 3 mjeseca bila 0 m³. Nadalje, navedeno je da je do nekontroliranog istjecanja vode došlo do kvara na

unutarnjim instalacijama, no nikakvi dokazi nisu navedeni na za to predviđeno mjesto. Obračunata potrošnja iznad prosječne potrošnje od 2224 m³ umanjena je za 1112 m³ vodoopskrbe i 2223 m³ odvodnje / pročišćavanja. Također navedeno je i da vodomjer nije dostupan za očitavanje, da je trostruko povećanje, da su računi redoviti plaćeni te da je kvar otklonjen. Iz odgovora na zamolbu za smanjenje računa za vodne usluge utvrđeno je kako je izvršen djelomični storno računa za vodne usluge za 03/2023 radi nekontroliranog istjecanja vode na unutarnjim instalacijama. Sud je ocijenio da podnošenje zamolbe za smanjenje računa predstavlja pokušaj tuženika da mirnim putem riješi nastalu situaciju i umanju štetu, a ne priznanje duga ili priznanje postojanja kvara na internim instalacijama. Isto tako, odgovor tužitelja kojim je djelomično odobreno umanjeno računa potvrđuje da je reklamacija djelomično prihvaćena, ali ne objašnjava razloge niti način izračuna preostalog potraživanja.

26. Iz otvorenih stavki potrošača od dana 18. veljače 2026. koje se odnosi na period od 1. siječnja 2026. do 18. veljače 2026. utvrđeno je kako je u odnosu na vjerodostojnu ispravu na temelju koje je pokrenuta ovrha dodan i sudski trošak u iznosu od 25,00 EUR koji tužitelj potražuje od tuženika.

27. Iz liste potrošnje od 9. travnja 2026. proizlazi da je u razdoblju od 31. siječnja 2022. do 31. svibnja 2022. potrošnja utvrđena na temelju očitavanja stvarne potrošnje, od 30. lipnja 2022. do 28. veljače 2023. na temelju procjene, od 31. ožujka 2023. do 30. travnja na temelju stvarne potrošnje, 31. svibnja 2023. na temelju procjene, od 30. lipnja 2023. do 31. srpnja 2023. na temelju stvarne potrošnje, do 31. kolovoza 2023. na temelju procjene, od 30. rujna do 29. veljače 2024. na temelju stvarne potrošnje. Potrošnja je sve do 28. veljače 2023. iznosila 0 m³, dok je do 31. ožujka 2023. ona iznosila 2224 m³, do 30. travnja 2023. ona je rasla za 86 m³ i iznosila je 2310 m³. Takvo stanje bilo je sve do 14. ožujka 2024., kada ona iznosi 0 m³. Sud smatra da ove isprave potvrđuju samo evidentirano stanje brojila, ali ne dokazuju da je takva količina vode doista potrošena u spornom razdoblju niti da je posljedica kvara na internim instalacijama.

28. Iz preslike evidencije – pregled očitavanja vodomjera te priloženu fotografiju vodomjera (list 132 spisa) proizlazi kako je 16. ožujka 2023. u 10.11 sati izvršeno očitavanje, očitano stanje iznosi 2224 m³, godina baždarenja je 2019. Na fotografiji je prikazani vodomjer sa stanjem od 2224 m³.

29. Iz računa br. 03064-OBR-1/1 za vodne usluge za mjesec 2/2023 te iz računa za vodne usluge za 2021. i 2022. utvrđeno je kako u tim periodima nije bilo nikakve potrošnje vode na potrošnom mjestu adresi Nedelišće, Josipa Štolcera Slavenskog 47, već je zaračunat samo fiksni dio. Ova okolnost podupire tvrdnju tuženika da se predmetni priključak nije koristio za redovitu potrošnju vode.

30. Iz priloženih fotografija u spisu (list 117, 124-126 spisa) razvidna je pozicija šahta za mjerno mjesto Nedelišće Josipa Štolcera Slavenskog 47 te da je isto prohodno, čisto i pristupačno, čime se otklanja paušalna tvrdnja tužitelja da zbog vanjskih zapreka ili nemara tuženika nije bio u mogućnosti redovito očitavati vodomjer.

31. ZZ. tuženika je u svom iskazu izjavio da na nekretnini postoje dva šahta – jedan na adresi Varaždinska 13 koji se redovito koristi i očitava, te drugi na adresi Josipa

Štolcера Slavenskog 47 koji se ne koristi, nema potrošača i predviđen je samo za slučaj požara. Za taj drugi šaht plaća se samo fiksni dio, jer do veljače 2023. nije bilo potrošnje. Nakon zamjene vodomjera u ožujku 2023., zaprimljen je račun s izuzetno velikom potrošnjom (2.200 m³), iako prije toga nije bilo nikakve potrošnje. Tuženik smatra da je šaht bio dostupan i vidljiv, te da nije bilo zapreka za očitavanje. Navodi da nije primijetio nikakav kvar prije računa (nije bilo ulegnuća ni vidljivih oštećenja), te da je tek nakon računa kontaktirao tužitelja koji nije utvrdio uzrok povećane potrošnje niti mjesto kvara. Navodi da mu nije poznato je li tužitelj redovito vršio očitavanja na tom šahtu, te da su šaht koji se koristi (Nedelišće, Varaždinska 13) redovito očitavali. Također navodi da tuženik sam nije vršio nikakve popravke, da je ventil kasnije zatvoren od strane djelatnika tužitelja, te da mu nije poznato da bi tužitelj izvršio ikakve druge popravke ili utvrdio konkretan kvar. Ističe da tužitelj nije pokazao niti objasnio gdje bi voda istjecala, niti im je prikazan zamijenjeni vodomjer, a nije mu poznato je li vodomjer mijenjan prije ili nakon kontrole očitavanja, već samo da je potrošnja utvrđena po starom vodomjeru. Opisuje da je šaht smješten u sredini dvorišta, vidljiv i pristupačan, te da eventualne prepreke (vozilo, bicikl) ne bi trajno onemogućile pristup. Dodatno navodi da nije bilo nikakvog kontakta od strane tužitelja u smislu upozorenja da je šaht nedostupan ili zatvoren. Na kraju osporava navod tužitelja da je šaht bio nedostupan ili asfaltiran na način koji bi onemogućio očitavanje, te tvrdi da je asfalt postavljen 2020. i to oko šahta, a ne preko njega. Iskaz zakonskog zastupnika tuženika sud prihvća kao uvjerljiv jer je logičan, životan i u bitnim dijelovima podudaran s ostalom provedenom dokumentacijom te nije doveden u pitanje drugim neposrednim dokazima, osim u dijelu u kojem navodi da je vodomjer mijenjan u ožujku 2023. jer iz računa koji se odnose na 2021. i 2022. te račun koji se odnosi na ožujak 2023. proizlazi da je broj vodomjera broj 000000010457 upravo broj koji naveden i na zapisniku o kontrolnom očitavanju 10457 te broj koji je na fotografiji vodomjera koja je izrađena pri očitavanju dana 16. ožujka 2023. 10457, dok je na računu koji se odnosi na listopad 2024. broj vodomjera drugačiji 001731043397. Istodobno, sam iskaz nije bio jedini temelj odluke, već ga sud ocjenjuje zajedno sa svim ostalim izvedenim dokazima.

32. Odredbom čl. 221.a ZPP-a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

33. Kako je već ranije navedeno, predmet ovog postupka su potraživanja tužitelja s osnova dva računa za vodne usluge od toga jedan račun br. 04780-OBR-1/1 koji se odnosi na mjesec ožujak 2023. s dospeljećem 15. travnja 2023. i na kojem je posebno iskazano potraživanje koje se odnosi na vodomjer koji se nalazi na adresi Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 te na adresi Nedelišće, Varaždinska 13 te drugi račun br. 17266-OBR-1/1 koji se odnosi na mjesec listopad 2024. s dospeljećem 15. studenog 2024. i

na kojem je posebno iskazano potraživanje koje se odnosi na vodomjer koji se nalazi na adresi Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 te na adresi Nedelišće, Varaždinska 13.

34. Iz sadržaja prigovora protiv rješenja o ovrsi te naknadnih podnesaka tuženika proizlazi kako u bitnome osporava račun za ožujak 2023. i to u dijelu koji se odnosi na varijabilni dio za potrošno mjesto Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47.

35. Računi koji su izdani od strane tužitelja ne predstavljaju javnu već vjerodostojnu ispravu, čiji je sadržaj tuženik osporio, pa je tužitelj trebao dokazati visinu svoje tražbine, no međutim isti to nije učinio. Na tužitelju je dužnost da dokaže visinu tražbine, količinu isporučene vode, ispravnost vodomjera pravilnost očitavanja te pravilnost obračuna.

36. Pri ocjeni utemeljenosti tužbenog zahtjeva, ovaj sud je izvršio razgraničenje između fiksne i varijabilne komponente cijene vodne usluge iskazane na spornim računima. Naime, sukladno odredbama Zakona o vodnim uslugama (NN 66/19) te Uredbe o najnižoj i najvišoj naknadi za javnu vodoopskrbu i javnu odvodnju (NN 112/10), cijena vodnih usluga sastoji se od fiksnog dijela koji služi pokriću troškova održavanja hladnog pogona i spremnosti sustava javne vodoopskrbe (troškova očitavanja vodomjera, obrade očitanih podataka, te izrade i dostave računa, umjeravanja i servisiranja vodomjera, tekućeg investicijskog održavanja priključaka i redovitog održavanja funkcionalne ispravnosti vodomjera, te ispitivanja i održavanja ispravnosti vode za piće) te varijabilnog dijela koji ovisi o stvarnom volumenu isporučene vode pomnoženom s jediničnom cijenom po kubičnom metru.

37. Fiksni dio cijene vodne usluge predstavlja zakonsku i ugovornu obvezu svakog vlasnika odnosno korisnika nekretnine koja je priključena na komunalnu infrastrukturu. Ova naknada se obračunava mjesečno u fiksnom iznosu, neovisno o tome je li u pojedinom obračunskom razdoblju uopće došlo do potrošnje vode i u kojoj količini. Budući da je tuženik nesporno vlasnik predmetne nekretnine koja je priključena na javni vodoopskrbni sustav tužitelja, obveza plaćanja fiksnog dijela računa za sporno razdoblje je nesporna i pravno utemeljena.

38. Sukladno čl. 44. Općim uvjetima tužitelja propisano je da se cijena vodne usluge sastoji se od fiksnog i varijabilnog dijela. Osnovica varijabilnog dijela cijene vodne usluge javne vodoopskrbe je količina (kubni metar) vode isporučene korisnicima. Odluku o cijeni vodnih usluga donosi skupština javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog direktora javnog isporučitelja vodnih usluga, u roku od 40 dana od dana podnošenja prijedloga. Odluka o cijeni vodnih usluga objavljuje se u Službenom glasniku Međimurske županije i u jednom lokalnom mediju te na mrežnoj stranici isporučitelja vodnih usluga (www.medjimurske-vode.hr) i mora biti dostupna javnosti za cjelokupno vrijeme njezina važenja. Cijena vodnih usluga određuje se u jednakim visinama na cijelom uslužnom području. Vodne usluge plaćaju se na osnovi ispostavljenih računa za pružene usluge. Zaduženje po primljenom računu korisnik vodnih usluga dužan je platiti do 20-tog u mjesecu za prethodni mjesec odnosno do datuma dospijeca navedenog u računu, a u slučaju zakašnjelog plaćanja, isporučitelj vodnih usluga obračunava zakonsku zateznu kamatu od dana dospijeca do dana plaćanja.

39. Sukladno čl. 35. Općih uvjeta propisano je da se količina isporučene vodne usluge javne vodoopskrbe mjeri vodomjerom kao mjerilom za mjerenje, bilježenje i prikaz obujma vode koji kroz njega prolazi. Pod isporučenom količinom vode podrazumijeva se količina vode koja je protekla kroz vodomjer i koju je vodomjer registrirao. Količina isporučene vode izražava se jedinicom kubni metar (m³) temeljem očitavanja stanja na vodomjeru. Količina isporučene vode obračunava se na osnovi razlike između očitano stanja na vodomjeru i stanja prethodnog očitavanja vodomjera. U čl. 36. Općih uvjeta reguliran je način mjerenja, obračuna i naplate vodne usluge javne odvodnje. Sukladno čl. 37. Općih uvjeta propisano je da se očitavanje vodomjera i/ili mjerača protoka obavlja u pravilu jednom mjesečno.

40. Prema čl. 13. Općim uvjetima određeno je da je svi vodoopskrbni priključci i vodomjeri na tim priključcima, kao i kanalizacijski priključci, ugovorom o izgradnji priključka i isporuci vodnih usluga prenose se u vlasništvo isporučitelja vodnih usluga, bez obzira o čijem su trošku izvedeni, a time isporučitelj vodnih usluga preuzima dužnost njihova održavanja o svom trošku. Vodovodni priključak održava isporučitelj vodnih usluga zaključno sa vodomjerom, a ventil s ispustom iza vodomjera održava vlasnik nekretnine odnosno korisnik vodnih usluga. Kanalizacijski priključak održava isporučitelj vodnih usluga, isključujući kontrolno okno. Interne vodomjere s ventilom ispred internog vodomjera održava isporučitelj vodnih usluga, ali ne održava internu vodovodnu instalaciju iza glavnog vodomjera i ne odgovara za štete nastale na internoj vodovodnoj instalaciji jer one ostaju u vlasništvu korisnika vodnih usluga.

41. U ovom postupku kao jedna od spornih činjenica ukazala se pristupačnost vodomjera koji je se nalazi na adresi Nedelišće, J.Š. Slavenskog 47 na kojem se očitavala potrošnja tuženika kao korisnika, a očitava se i danas. Naime, tužitelj je tvrdio da se vodomjer nalazi na površini koja je u vlasništvu tuženika pa je isti odgovoran za održavanje dostupnosti za očitavanje, a kako je upravo predmetni vodomjer bio nepristupačan zbog postavljenog asfalta, to tužitelj nije mogao vršiti redovna očitavanja. Takva tvrdnja tužitelja postavljena je tek paušalno bez navođenja konkretnih zapreka ili nemara tuženika zbog kojih nije bio u mogućnosti redovito očitavati vodomjer. S druge strane, tuženik je osporio da bi vodomjer bio nepristupačan zbog asfalta, vrlo je precizno opisao poziciju vodomjera tvrdeći da se isti nalazi na sredini ograđenog dvorišta poslovnog kruga tuženika, vidljiv sa svih strana, dostupan u svakom trenutku, na prohodnoj površini koja je asfaltirana još 2020., pri čemu je asfalt postavljen isključivo oko samog šahta, a ne preko njegova poklopca. ZZ. tuženik je u svom iskazu potvrdio da je asfalt postavljen još 2020., a što tužitelj nije sporio, stoga je nejasno kako je tužitelj utvrđivao potrošnju na temelju očitavanja stvarne potrošnje u razdoblju od kada je asfalt postavljen pa do ispuštanja vode, konkretno u mjesecima od siječnja 2022. do svibnja 2022. (za 2020. i 2021. nisu dostavljeni podaci o očitanjima). Nije logično niti životno da bi tužitelj toliko dugo utvrđivao potrošnju na temelju procjene bez da bi o tome obavijestio ili upozorio tuženika (osam mjeseci) i uputio ga da ukloni nedostatak koji se odnosi na pristupačnost vodomjeru. Također, nejasno je kako je tužitelj odjedanput uspio izvršiti očitavanje bez da bi tuženik ili tužitelj poduzeo kakvu radnju radi otklona nedostatka koji je navodno sprječavao tužitelja da vrši očitavanja. Na temelju dostavljenih fotografija nije moguće utvrditi kakav je to točno nedostatak koji bi sprječavao tužitelja da vrši očitavanja, dok tužitelj to ničim nije dokazao (npr. saslušanje djelatnika tužitelja, vještačenje, fotografiju iz vremena prije očitavanja, zapisnik o pokušaju očitavanja...). Dakle, sama tvrdnja tužitelja da vodomjer nije bio dostupan nije

potkrijepljena objektivnim dokazima, već se temelji isključivo na njegovim internim zabilješkama. Uz to dostavljene fotografije same za sebe ne dokazuju vrijeme nastanka prikazanog stanja niti razdoblje tijekom kojeg navodno nije bilo moguće izvršiti očitavanje. Slijedom navedenog tužitelj ničim nije dokazao da bi vodomjer bio nepristupačan.

42. Tužitelj nadalje navodi da je očitana velika potrošnja vode zbog kvara na internim instalacijama potrošača, što tuženik osporava te smatra kako tužitelj ničim ne dokazuje da je kvar uopće nastao te da bi nastao na unutarnjim instalacijama za koje odgovara tuženik. Iako je u zapisniku o kontrolnom očitavanju vodomjera navedeno da je očitano stanje potrošnje vode od 2310 m³, uz napomenu "brojilo se okreće (kvar iza brojila)", takva tvrdnja nije uvjerljiva jer se ne navodi kakav je to bio kvar, gdje je nastao, na kojoj cijevi, kako je utvrđen, tko ga je utvrdio, kojim pregledom. Dakle zapisnik je zapravo zaključak djelatnika tužitelja bez obrazloženja, a što nikako ne može biti dovoljan dokaz, već se zapisnikom samo konstatira. Kontrolni zapisnik interni je akt tužitelja te ga je sud cijenio kao jednostranu privatnu ispravu, ona dokazuje samo da je netko napisao određenu izjavu, no ne dokazuju da je sadržaj istinit, a budući da osoba koja je sastavila zapisnik nije predložena da bude saslušana kao svjedok, sadržaj zapisnika nije mogao biti provjeren kontradiktornim ispitivanjem. Isto tako u zamolbi za smanjenje računa zbog nekontroliranog istjecanja vode navodi se kako je do nekontrolirano istjecanja vode nastalo zbog kvara na unutarnjim instalacijama. U istome je predviđeno mjesto za dokaze, a što je ostalo prazno. Ono bitno, navedeno je da je kvar uklonjen, no o kakvom bi kvaru bilo riječ nije navedeno, kao niti tko ga je i kada uklonio, na koji način i da li je kvar uopće uklonjen.

43. Budući da je vodomjer vlasništvo tužitelja te da isti prema Općim uvjetima održava njegovu funkcionalnu ispravnost, teret dokazivanja da je upravo ispravan rad vodomjera rezultirao evidentiranom potrošnjom bio je na tužitelju.

44. Na temelju svega navedenog, sud je ocijenio kako u konkretnom slučaju tužitelj nije dokazao da bi povećana potrošnja nastala na unutarnjim instalacijama te da takva potrošnja ne odgovara stvarnom i realnom stanju. Da je doista došlo do kvara poslije vodomjera za koji bi odgovarao tuženik, to bi nesumnjivo, s obzirom na očitani količinu potrošene vode(!), moralo biti već prostim okom vidljivo na terenu (poplava, lokve vode), što nije konstatirano u potonjem izvještaju, pri čemu bi valjalo ponoviti da na predmetnom potrošačkom mjernom mjestu nema nikakvog vodnog trošila, a što ne negira niti sam tužitelj. Iako sama činjenica povećane registrirane potrošnje ne isključuje mogućnost postojanja skrivenog propuštanja na internim instalacijama, tužitelj tijekom postupka nije dokazao mjesto ni uzrok navodnog istjecanja niti je dostavio zapisnik o njegovu otklanjanju, zbog čega sud nije mogao zaključiti da je povećana registrirana potrošnja posljedica okolnosti za koje odgovara tuženik.

45. Sama, pak, činjenica da je vodomjer nakon nastanka spora zamijenjen predstavlja okolnost koja, zajedno s ostalim dokazima, ne isključuje mogućnost njegove neispravnosti, pri čemu tužitelj nije dostavio dokaze kojima bi pouzdano potvrdio njegovu ispravnost. S obzirom na to da tužitelj nije dokazao da je vodomjer tuženika bio ispravan, nije moguće s pouzdanošću zaključiti da bi kvar na unutarnjim instalacijama bio isključivi razlog evidentirane prekomjerne potrošnje pa je stoga primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a. ZPP-a sud zaključio da tužitelj nije

dokazao osnovu i visinu potraživanja, odnosno nije dokazao da je upravo tuženik dužan podmiriti utuženo potraživanje.

46. Iako je upravo tehnička ispravnost obračuna i vjerodostojnost očitavanja bila odlučna sporna činjenica, tužitelj nije predložio izvođenje dokaza građevinskim ili strojarskim vještačenjem kojim bi dokazao mogućnost nastanka ovakve potrošnje te uzrok evidentirane razlike na vodomjeru. Posljedice neizvođenja tog dokaza snosi tužitelj. Tužitelj nije ni predložio saslušanje osobe koja je izvršila predmetno očitavanje niti drugih djelatnika koji bi mogli potvrditi okolnosti očitavanja.

47. Iako Opći uvjeti propisuju da se očitavanje obavlja u pravilu jednom mjesečno, iz dokumentacije proizlazi da predmetni vodomjer nije očitavan kroz dulje vremensko razdoblje, period od lipnja 2022. do ožujka 2023., već je potrošnja obračunavana procjenom. Količina isporučenih vodnih usluga iznimno se utvrđuje procjenom isporučitelja vodnih usluga u slučajevima ako je vodomjer nedostupan za očitavanje, ako očitavanje nije moguće zbog vremenskih uvjeta, nastupom izvanrednih okolnosti, više sile ili drugih opravdanih razloga, ako je vodomjer neispravan (ne registrira protok vode, oštećen je smrzavanjem ili povratom vruće sanitarne vode ili je oštećen na drugi način) ili je vodomjer otuđen (čl. 39. Općih uvjeta). Tužitelj nije dokazao da je tijekom tog razdoblja poduzimao odgovarajuće radnje radi omogućavanja redovitog očitavanja niti je dokazao da je tuženika pravodobno upozorio na navodnu nedostupnost vodomjera.

48. Prema čl. 4. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 156/22 i 155/23; dalje u tekstu: ZOO) ,u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja. Prema čl. 10. st. 1. ZOO-a sudionik u obveznom odnosu dužan je u ispunjavanju svoje obveze postupati s pažnjom koja se u pravnom prometu zahtjeva u odgovarajućoj vrsti obveznih odnosa (pažnja dobrog gospodarstvenika, odnosno pažnja dobrog domaćina). Sukladno tome tužitelj je dužan primjenjivati pažnju dobrog stručnjaka te shodno tome reagirati na povećanu potrošnju vode.

49. Tužitelju stoji i na raspolaganju mogućnost obustaviti isporuku vodnih usluga kao posljedicu skrivljenih radnji na strani korisnika vodnih usluga, a osobito ako je vodomjer ili vodomjerno okno odnosno kontrolno okno odvodnje ili mjerač protoka nepristupačno, a korisnik vodnih usluga nije nedostatak otklonio niti nakon pisanog poziva isporučitelja vodnih usluga da osigura dostupnost i pristupačnost vodomjera ili vodomjernog okna odnosno kontrolnog okna ili mjerača protoka (čl. 53. Općih uvjeta). No međutim, iako se radi o podužem periodu u kojem je tužitelj utvrđivao potrošnju temeljem procjene, takve mogućnosti (npr. pisano upozorenje) tužitelj nije ni pokušao iskoristiti. Redovno neočitavanje mjerila ne može ići na štetu tuženika.

50. Nadalje, tužitelj nije dokazao da bi se očitana potrošnja odnosila baš na taj period. Naime, tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz temeljem kojeg bi nesporno proizlazilo da bi se potrošnja odnosila upravo na navedeni period pa se navedeno ne može uzeti kao nesporno, osobito kraj činjenice da vodomjer broj 10457 zapravo nije očitavan u periodu od lipnja 2022. do ožujak 2023., sudeći prema računima iz tog razdoblja na kojima je iskazan samo iznos naknade za održavanje sustava.

51. Iz navedenog slijedi da očitano stanje vodomjera u periodu do izdavanja spornih računa odgovara i izjavi tuženika da se na predmetnom potrošačkom mjernom mjestu ne troši voda, jer nema nikakvih trošila niti slavine, dok tužitelj ničim ne dokazuje drugačije.

52. Sam tužitelj je djelomično stornirao račun, umanjio račun, priznao reklamaciju, no ničim nije obrazložio prema kojim je pravilima izvršio djelomično umanjenje računa niti zbog čega je, ako smatra da je povećana potrošnja posljedica kvara na internim instalacijama za koje odgovara korisnik, otpisao više od dvije trećine prvotno obračunate tražbine. Takvo postupanje dodatno dovodi u pitanje pouzdanost obračuna preostalog iznosa, odnosno nije dokazao metodologiju prema kojoj je izvršio djelomično umanjenje računa niti je objasnio zbog čega upravo preostali iznos predstavlja stvarno nastalu obvezu tuženika. Time nije dokazao visinu tražbine. Tužitelj nije dostavio odluku povjerenstva niti drugi akt iz kojeg bi proizlazila metodologija prema kojoj je izvršeno djelomično umanjenje prvotnog računa.

53. Uz to, tužitelj navodi kako je dio predmetnih računa podmiren. No iz dokumentacije je vidljivo kako je tužitelj novčana sredstva u iznosu od 50,71 EUR uplaćena dana 18. rujna 2024. koristio za zatvaranje dijela računa za ožujak 2023. br. 04780-OBR-1/1, iako je tuženik izričito naveo „PL. RN. 13703-obr-1/1. Pri tome tužitelj ne obrazlaže koji dio računa računa br. 04780-OBR-1/1 zatvara tom uplatom (kamate, glavnica, fiksni dio, varijabilni dio) i zašto, na temelju čega. U odnosu na račun koji se odnosi na listopad 2024., tuženik je dana 14. studenog 2024. izvršio uplatu u iznosu od 7,91 EUR te je pri toj uplati izričito naveo „ostatak rn. 17266-OBR-1/1”, dakle broj računa koji se odnosi na listopad 2024.

54. Iako tužitelj ne navodi izričito koji dio računa za ožujak 2023. br. 04780-OBR-1/1 je zatvorio uplatom od 18. rujna 2024. sud je stava kako je tužitelj zatvorio dio koji se odnosi na fiksni dio koji se odnosi na potrošno mjesto Nedelišće, J. S. Slavenskog 47 u iznosu od 10,77 EUR te fiksni i varijabilni dio koji se odnosi na potrošno mjesto Nedelišće, Varaždinska 13 u iznosu od 38,07 EUR, uvećano za PDV na te iznose obzirom da iznosi tog zatvaranja približno odgovaraju zbroju tražbine s te osnove, a i iz navoda tužitelja i tuženika te cjelokupne dokumentacije proizlazi kako su ti dijelovi nesporni, dok je sporan samo varijabilni dio koji se odnosi na potrošno mjesto Nedelišće, J. S. Slavenskog 47, a koji ovisi o potrošnji vode, slijedom čega je platni dio ukinuo i u tom dijelu.

55. Sud je posebno cijenio činjenicu da je tuženik podnio Zamolbu za smanjenje računa zbog nekontroliranog istjecanja vode. Međutim, suprotno tvrdnjama tužitelja, podnošenje takve zamolbe u izvansudskom postupku ne može se smatrati pravno relevantnim priznanjem duga, u smislu čl. 240. ZOO-a, niti priznanje osnovanosti tražbine niti priznanje postojanja kvara na internim instalacijama. Da bi priznanje duga imalo pravni učinak, ono mora biti jasno, nedvosmisleno i odnositi se na točno utvrđenu obvezu. U konkretnom slučaju, tuženik je podnio zamolbu suočen s računom od 6.114,35 EUR za vodu koju nikada nije potrošio. Njegovo postupanje u cilju smanjenja štete i rješavanja spora mirnim putem ne oslobađa tužitelja obveze da u parnici, sukladno članku 221.a ZPP-a, dokaže postojanje kvara na internim instalacijama, što tužitelj, kako je prethodno obrazloženo, nije učinio.

56. Stoga, imajući u vidu sve navedeno, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev koji se odnosi na račun za ožujak 2023. u cijelosti neosnovan te je u tom dijelu platni nalog ukinut, jer tužitelj nije dokazao stvarnu isporuku te količine vode niti postojanje kvara na internim instalacijama tuženika, te je slijedom toga sud odlučio kao u toč. II. izreke presude.

57. Nadalje, u odnosu na potraživanje s osnove računa br. 17266-OBR-1/1 za mjesec listopad 2024. u iznosu od 50,71 EUR, ovaj sud utvrđuje da je isto u cijelosti osnovano.

58. Naime, sud analizom izvedenih dokaza nije našao niti jedan razlog za osporavanje tog računa. Iz financijske kartice i specifikacije obračuna razvidno je da se na tom potrošnom mjestu radi o redovnoj, uobičajenoj mjesečnoj potrošnji koja proizlazi iz urednih, pravodobnih i redovitih mjesečnih očitavanja funkcionalnog mjernog uređaja.

59. Sukladno raspravnom načelu i teretu iznošenja činjenica iz čl. 219. ZPP-a, tuženik je bio dužan iznijeti konkretne razloge i dokaze ukoliko smatra da je obračun koji se odnosi na račun za listopad 2024. bio nepravilan. Međutim, tuženik je svoju obranu, prigovore i dokazne prijedloge (poput prigovora na neočitavanje i navodni kvar) usmjerio isključivo račun za ožujak 2023. i na potrošno mjesto na adresi Nedelišće, J. S. Slavenskog 47, dok postojanje, visinu i ispravnost obračuna redovne potrošnje za račun za mjesec listopad 2024. u iznosu od 50,71 EUR nije posebno osporio niti jednom konkretnom činjenicom ili dokazom. Čak štoviše, dana 14. studenog 2024. izvršio uplatu u iznosu od 7,91 EUR te je pri toj uplati izričito naveo „ostatak rn. 17266-OBR-1/1”, dakle broj računa koji se odnosi na listopad 2024.

60. S obzirom na to da je tužitelj dokazao isporuku vodne usluge na adresi Nedelišće, Varaždinska 13 u utuženom razdoblju, a da tuženik taj dio potraživanja nije pravno relevantno osporio, sud je u odnosu na taj iznos od 50,71 EUR (zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 16. studenoga 2024. pa do isplate) održao platni nalog na snazi, kako je i odlučeno u toč. I. izreke ove presude.

61. Odluka o zateznim kamatama temelji se na čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a koje teku od datuma dospijeca duga tj. dan poslije kako je to navedeno u toč. I. izreke presude.

62. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a.

63. Tužitelj je u ovom sporu uspio s neznatnim dijelom svojeg zahtjeva (svega 2,57% od ukupno utuženog iznosa), dok je s druge strane tuženik uspio u pretežnom dijelu (97,43% uspjeha). Budući da se nesrazmjer odnosi na zanemariv dio tražbine, to je ovaj sud odlučio da je tuženik, unatoč tome što je tužitelj djelomično uspio u sporu, nije dužan naknaditi tužitelju troškove postupka, već je tužitelj dužan naknaditi tuženiku cjelokupni iznos opravdanih parničnih troškova u 100%-tnom iznosu jer je tuženik uspio u pretežnom dijelu spora.

64. Trošak tuženika utvrđen je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/25; dalje u tekstu: Tarifa) i Zakonu o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23) te Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (NN 37/23 – koji se primjenjuje na pristojbu na prigovor).

65. Tuženiku je priznat trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 7/1), trošak sastava podneska od 20. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 EUR i 11. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 7/1), trošak zastupanja na ročištima 14. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR i 9. lipnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 7/1), što uvećano za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% u iznosu od 250,00 EUR (Tbr. 46.) iznosi ukupno 1.250,00 EUR. Tuženiku je priznat i trošak pristojbe na prigovor u iznosu od 33,18 EUR.

66. Tuženiku nije priznati trošak zastupanja na ročištu za objavu presude (Tbr. 9/3 u vezi s Tbr. 7/1) u iznosu od 100,00 EUR uvećano za PDV (Tbr. 46.) u iznosu od 25,00 EUR, odnosno ukupno 125,00 EUR, obzirom da na isto nije pristupio.

67. Dakle, tuženiku je priznati trošak u ukupnom iznosu od 1.283,18 EUR, dok je odbijen sa preostalim zahtjevom u iznosu od 125,00 EUR.

68. Odluka o zateznim kamatama, koje su tuženiku na dosuđeni iznos troška priznate od dana presuđenja pa do isplate, temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

69. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Čakovcu 23. srpnja 2026.

Sudski savjetnik:
Emanuel Melnjak

Sutkinja
Valentina Varga Gombar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi u pisanoj formi u tri primjerka, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Rokovi za žalbu iz stavka 1. ovoga članka ne teku od 1. do 15. kolovoza (čl. 348.st.4. ZPP-a).

DNA:

1/ Tužitelj

2/ Tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-23fe5**

Kontrolni broj: **05d23-fca54-ae3c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Čakovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.